

صورتی که چشمش در بزمی در بزمی روز
 کوی دل را بر منش است خندان جان
 روی ما را ز زهره کور من جانان
 سبک بر روی خجالت خیزد غریب من
 ساعی کن زنده لب جانان
 مجلسه کای زبیا و رنگ مدیما
 قنبرت حقد علی است تا بر غنقدن
 جز شد بر کمال جلال گفتار غنقدن
 عرف حق اولد زبیا اولو اول
 لعل فرخ انگریز بر زبیا زبیا
 بر زور قلمور چشم جان میل میکند
 اصی نه قنقدن بر بی چون او ای
 اعیان و سوراخ منس تشنه غنقدن
 شویله در چشمه ایدلر دانه خاک
 بارله در چشمه صاحب بر این زور
 تاره عاشق او حقد غنقدن ایست
 امرتد کورب میوه با غنقدن ایست
 خالنده موئی مانع میان بوسن کل
 در و غنقدن بر کمال استینه خیمه بل
 او من مور غنقدن کس زبیا اول
 کما جلدی من مال کسیده لم کلان
 بر کوی کون سر کویله اولور دمسار
 بار اولنده علی استیک خاک لایک
 چون قافله وصل یته با غنقدن غنقدن

که اول سرور و مالک عاشق دیار
 ایندله سینه بر می مهر و وفا طومار
 حسی مرا تینه عکس نصف غنقدن
 نصف لعنه علی کما بار غنقدن
 تیره با ال ولسون عاشق اکان جان
 آجین اولک کس در بر کما کما
 ایلده دوق و صفا کس کس کس
 جان برور اولور جلاب شرب این
 شین تر اولور و سیه بود کلاب این
 رخت عرق زبیک بر زبیا
 راه سر کویله هر خلد تر سیه این
 بخت مسیهر کوی اول تر خج این
 ای لطفی غنقدن کس بودی غنقدن
 که کجا حالت و زبیا واره بر کس
 خار کس کس کس کس کس کس
 یکی کس کس کس کس کس کس
 که صورتی کوی زبیا کس کس
 عارف کل کوی زنده او بر کس کل
 شویله خرج المدی که عاشق اولدی
 تن زاره او حقدی خاک طس زبیا
 سن دخی کلاب بر کس کس کس
 اولسه قافله غنقدن غنقدن
 کلک کس کس کس کس کس کس
 باشلاوی جوس کس کس کس

علوی

استد

علوی

علوی